

hebben aan de wedstrijd deelgenomen

onder de struiken & achter de bomen

wat een zalige dag
met zo'n kind van acht
alleen in de tuin

soms komen er in viersel
van twintig tot dertig mensen
nu waren we maar met ons viertjes alleen
wij met ons doordeweekse tweetjes
& dan nog een moeder met haar dochterje
eerst wat ontgoocheld
omdat er niet meer kinderen waren

wat doe je als man van 80
met zo'n kind van 8?
we scheelden amper een nul

zij loste zelf het probleem op
ik moest met haar verstoppertje spelen

het was bij mijn weten van 1982 geleden
dat ik dat nog gedaan had

ik aftellen tegen de notelaar

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10
ik kom

ik maar zoeken niks te vinden
komt ze daar uiteindelijk ineens zelf
vanonder de rhododendrons uitgekropen

ik ondervond het eens te meer:
er vertonen zich leemtes in mijn
priesteropleiding:
waar leren priesters nog in godsnaam
in een tuin met kinderen van 8 spelen ?

voor het volgende spel
nam ik zelf het initiatief:
breng me eens naar jouw liefste plekjes
in de tuin

had ik dààr maar de gevolgen van geweten
ik zou het haar nooit hebben voorgesteld
uitgeput dat ik was daarna
maar kom: beloofd is beloofd

wàrm wàrm kòud kòud wàrm...
je kent dat spel wel hé?
een kind dat je bij elk kruispunt
luid te kennen geeft
of je wel de juiste richting inslaat
eerst kwam ik bij de fontein terecht
daar was ze met haar moeder
de avond tevoren tot haar grote vreugd
nog onder komen staan

dan weer verder:
wàrm wàrm kòud kòud wàrm...
tot helemaal achter in de tuin
tot aan de zwieper
wat had ze daaraan al pret beleefd
nu zij weer het laddertje op
haar voet in de lus

& zwiep: zij zwierend naar beneden
joelend op & neer over de vijver
zalig zo'n kind te zien zwiepen

nog was het niet gedaan
wàrm wàrm wàrm kòud kòud wàrm...
langs de kronkelgracht tot aan de molen
toch niet waar zeker ?
jawel hoor: ik moest erop
heel de spiraal langs tot bij de ladder
& die ook nog op
ik pufte van uitputting
het was jàren geleden
dat ik hier nog op was geweest
gelukkig moest ik van haar
niet weer naar beneden
om de katrol te halen
ze nam vrede met mijn zuchtend
met haar tot boven meegekomen zijn
(vervolg volgende week)

LUC VERSTEYLEN

524

Hoeksteen (tweede vervolg)

Paulus schrijft naar de christenen van Efese: 'Zo bent u dus geen vreemdelingen of gasten meer, maar burgers, net als de heiligen, en huisgenoten van God, gebouwd op het fundament van de apostelen en profeten, met Christus Jezus zelf als de hoeksteen. Vanuit hem groeit het hele gebouw, steen voor steen, uit tot een tempel die gewijd is aan hem, de Heer, in wie ook u samen opgebouwd wordt tot een plaats waar God woont door zijn Geest.' (Ef. 2,19-22)

In de *Eerste brief van Petrus* gebruikt de auteur het beeld van de hoeksteen en de steen als een 'thema met variaties': 'U hebt toch ondervonden hoe goed de Heer is? Voeg u bij hem, bij de levende steen die door de mensen werd afgekeurd maar door God werd uitgekozen om zijn kostbaarheid, en laat u ook zelf als levende stenen gebruiken voor de bouw van een geestelijke tempel. (...) In de Schrift staat immers: "In Sion leg ik een hoeksteen die ik heb uitgekozen om zijn kostbaarheid; wie daarop vertrouwt, komt niet bedrogen uit." Kostbaar is hij voor u, die erop vertrouwen. Voor wie er niet op vertrouwen, geldt echter: "De steen die de bouwers afkeurden is de hoeksteen geworden."

En: "Het is een steen waarover men struikelt, een rotsblok waaraan men zich stoot." ' (1 Petr. 2,3-8)

In de uitdrukking 'Het gezin is de hoeksteen van de maatschappij' wordt in het Fr. 'hoeksteen' vertaald door 'clé de voûte' ('sluitsteen in een gewelf').

Holocaust

Van brandoffer tot volkerenmoord

Het woord 'holocaust' betekent tegenwoordig: de vernietiging van het Europese jodendom door de nazi's. Gerald Green publiceerde in 1978 zijn boek *Holocaust*. Het jaar daarop verscheen in de VS de gelijknamige tv-serie. In joodse kringen gebruikt men de Hebreeuwse term 'shoah'. Sedert enkele tijd betekent 'holocaust' eveneens: 'algemene slachting'.

Het Griekse woord voor 'brandoffer' is 'holokautōma', waarin 'holos' (geheel) en 'kauma' (brand); 'holokauteō' en 'holokausteō' betekenen: 'geheel opbranden'. Het Lat. nam het Gr. woord als leenwoord over:

'holocaustum'. In de Septuagint gelden vooral 'holokautōma' en nu en dan ook 'holokarpōsis' voor 'brandoffer', terwijl 'karpōsis' staat voor 'offer'. De Vulgaat heeft telkens 'holocaustum'. Vooral in *Leviticus* en *Numeri* komt het Lat. 'holocaustum' enkele tientallen keer voor, met in het Ndl. 'brandoffer' als tegenhanger.

In het Oude Testament bestond het onderscheid tussen 'slachtoffer' en 'brandoffer'. Bij een 'slachtoffer' werd maar een klein deel van het offerdier door vuur vernietigd; het grootste deel werd niet geofferd; het waren de beste stukken; zij dienden voor het offermaal.

Bij een 'brandoffer' werd echter het hele dier door het vuur vernietigd: 'de priester moet alles op het altaar verbranden.' (Lev. 1,9) Ook voor Abraham die zijn zoon Isaak moest offeren, gebruikt de Vulgaat 'holocaustum': 'atque offer eum ibi holocaustum' (dan moet je hem offeren; Gen. 22,2)
(Wordt vervolgd)

BART MESOTTEN

Johan Kelders

Schrijfgek

"He, schrijfgek."

Uit de bosjes doemen enkele tattoezwerfers op. Oppassen geblazen. Tattoes hebben overal maling aan. Het zijn de rambo's onder de zwerfers. Ze praten niet maar slaan, en elk woord te veel kan je fataal zijn.

Eentje pakt mijn balpen en smijt hem de bosjes in.

"Kun je niet meer schrijven, gek." Ze hebben een hekel aan schrijvende zwerfers.

Een zwerfer schrijft niet, en wie dat wel doet is verdacht, nep, een andere soort, een ander ras.

Dit is al de tweede keer dat ze me met een pen betrappen en ik vrees het ergste.

Met zo'n veelpleger hebben ze geen mededogen. Zo iemand vraagt om klappen.

"Dat moet ook weg." Ze wijzen naar mijn schrift.

"Nee, nee", schreeuw ik. "Niet doen, dat ben ikzelf."

"Ben jij dát zelf?", bulderen ze. "Vreet jezelf dan ook maar op."

Ze scheuren een paar pagina's uit mijn schrift en proppen ze in mijn mond.

"Zo goed?" Ze barsten in lachen uit en geven me een paar tikken.

Het lijkt alsof ik een pop ben.

"Moet je ook wat, gek?"

Ze trekken een blikje bier open en gieten de inhoud over me uit.

Het bier gutst langs mijn gezicht en even wil ik er op los beuken.

Maar ik weet dat ik geen schijn van kans maak.

Daar wachten ze op en dan word ik finaal in elkaar geslagen.

Ze trekken nog meer bierblikken open. Een hoopvol teken.

Drank gaat vóór pesten, en als ze beginnen te zuipen, zijn ze me in een mum van tijd vergeten.

Ze beginnen te ruziën. Een paar zijn te gulzig en drinken te snel.

Ik sta op en vlucht de bosjes in.

Mijn schrift is op een paar pagina's na gered.

UIT DEN GROOTEN VOLKSKALENDER VAN PAUL VAN ZUMMEREN

Achter ons liggen twee belangrijke weerheiligen. Voor ons hebben we half-oogst, ook niet onbelangrijk voor wat het weer betreft.

't Is dan immers 15 augustus, feest van Onze Lieve Vrouw Hemelvaart. En een weerspreuk zegt dan:

**OP ONS LIEF VROUWKES HEMELVAART
KEERT HET WEER ZIJNE STAART**

Laat ons maar hopen dat het overmorgen mooi weer zal zijn, want:

**DER LIEVE VROUWE ZONNESCHIJN
VOORSPELT DE BOER EEN GOED GLAS WIJN**

Slecht weer op 15 augustus geeft dan net het tegen-gestelde:

**REGEN OP MARIE-HEMELVAART
GEEFT WEINIG WIJN EN SLECHT VAN AARD**

Onthoud dus:

**ONZE LIEVE VROUWE ZONNESCHIJN
SCHENKT ALLERWEGE GOEDE WIJN**

Hoeveel wijn we dan wel krijgen? Wel, dat leid je af uit volgende spreuk:

**HALF-AUGUSTUS ZONNESCHIJN
VERSCHAFT DE BOER EEN VOL VAT GOEDE WIJN**

KRISTIEN VAN ZUMMEREN